

Loutková scéna DS Krakonoš

K historii vysockého divadla patří od roku 1924 také loutková scéna. První představení bylo odehráno 26. 12. 1924 v sále tehdejší radnice zapůjčenými loutkami od ochotnického spolku ze Semil přičiněním hlavně pana Františka Hanuše, a to Krakonošova nadílka. O rok později se loutková scéna přestěhovala do vlastních prostor v nově postaveném divadle a byl pořízen celý soubor marionet od mistra kominického pana Jana Dolenského. Loutky mají hlavičky a ručičky kaširované, tělíčka a nožičky pak ze dřeva. Jejich průměrná výška je 75 cm, Kašpárek patří s 50 cm mezi nejmenší, Krakonoš je se svým rovným metrem největší. Dámskou část ošatily sl. Hanušová, Šátková a pí. Jandová, pánskou pak Hásek, Nečásek, Šalda, Janoušek a Špika. Později se v souboru našli další tvůrci loutek Josef Fučík st., Josef Rón a hlavně Josef Hejral st. Každá loutka má svůj charakteristický výraz. Původní kulisy malované malířem pokojů Janem Lvem z Jilemnice slouží stejně jako většina původních rekvizit dodnes. Ani repertoár se příliš nemění, nejčastěji padne výběr na původní loutkové hry Čecha, Schmoranze, Vršovického, Rudloffa, Průchy, samozřejmě hodně upravované pro současného „televizně-počítačového“ diváka.

Loutková scéna DS Krakonoš má od svého založení nepřetržitou tradici, odmlčela se jen na pár válečných let, kdy panovaly obavy z jeho zabavení pro Hitlerjugend sídlící v Gauschulle, dnešní Kramářově vile.

Loutková představení oživovalo vystoupení tzv. Mladých houslistů, teprve v šedesátých letech je nahradil flašinet, pořízený už v roce 1929 za pouhých 355 korun. Dnes je neodmyslitelným symbolem vysockých loutek a láká malé i velké do divadla.

Doposud bylo od roku 1924 odehráno už přes 950 představení, a to včetně těch, která se vyvezla za hranice nejen města Vysokého, ale i republiky. V roce 1997 poprvé vycestovaly historické loutky i s loutkáři do Francie přímo do Normandie na mezinárodní loutkový festival v Dives sur Mer, aby si úspěch zopakovaly o dva roky později. Mobilní loutková scéna se vyrobila jako přesná kopie stále z prken ze starých oken.

Poslední léta jsou pravidelně dvě premiéry do roka a hraje se hlavně o zimních a letních prázdninách za stejného zájmu malých i velkých diváků.

Živá tradice 90 let loutek je nádherná, ale má i svou stinnou stránku. Vše se užíváním opotřebovává, nejinak je tomu i u loutek a jejich scény. Zoufale volá po restauraci jednotlivých marionet a hlavně jejich dekorací. Vlastními silami se zrenovuje technika světelná i zvuková, ale na historický soubor je třeba odborníků a tedy patřičné finance. Zatím se podařilo získat od firmy VEOLIA pro rok 2013 menší grant na opravu několika loutek. Bohužel částka na restauraci dekorací přesahuje možnosti spolku Krakonoš. Ale naděje neuhasíná a pevně věříme, že nějaké řešení se do 100 let loutek najde.

V roce 1955 převzal vedení loutkového souboru Josef Hejral st., po 20 letech pak jeho syn Jan Hejral st. a v současnosti pomyslné žezlo vedení nad zhruba 15 členy je v rukou Magdy Hejralové, která je tak čtvrtou generací řídící se heslem umístěným nad malovanou oponou vysockého zakládajícího loutkáře pana Jandy st.:

„BYLI JSME A BUDEM!“